

P7_TA(2011)0507

EU:s stöd till Internationella brottmålsdomstolen

Europaparlamentets resolution av den 17 november 2011 om EU:s stöd till Internationella brottmålsdomstolen: utmaningar och svårigheter (2011/2109(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen (ICC), som trädde i kraft den 1 juli 2002,
- med beaktande av konventionen om förebyggande och bestraffning av brottet folkmord, som trädde i kraft den 12 januari 1951,
- med beaktande av sina tidigare resolutioner om Internationella brottmålsdomstolen, särskilt resolutionerna av den 19 november 1998¹, 18 januari 2001², 28 februari 2002³, 26 september 2002⁴ och 19 maj 2010⁵,
- med beaktande av sina tidigare resolutioner om årsrapporten om de mänskliga rättigheterna i världen, av vilka den senaste antogs den 16 december 2010⁶,
- med beaktande av rådets gemensamma ståndpunkt 2003/444/GUSP av den 16 juni 2003 om Internationella brottmålsdomstolen⁷,
- med beaktande av rådets beslut 2011/168/Gusp av den 21 mars 2011 om Internationella brottmålsdomstolen⁸,
- med beaktande av handlingsplanen av den 4 februari 2004 och av handlingsplanen för uppföljning av beslutet om Internationella brottmålsdomstolen av den 12 juli 2011,
- med beaktande av avtalet mellan Internationella brottmålsdomstolen och Europeiska unionen om samarbete och bistånd⁹,
- med beaktande av den europeiska säkerhetsstrategin (ESS) från 2003 ”Ett säkert Europa i en bättre värld”, som antogs av Europeiska rådet den 12 december 2003,
- med beaktande av Stockholmsprogrammet 2010–2014 ”Ett öppet och säkert Europa i medborgarnas tjänst och för deras skydd” (december 2009)¹⁰ och handlingsplanen för att genomföra Stockholmsprogrammet (april 2010, KOM(2010)0171),

---

¹ EGT C 379, 7.12.1998, s. 265.

² EGT C 262, 18.9.2001, s. 262.

³ EGT C 293 E, 28.11.2002, s. 88.

⁴ EUT C 273 E, 14.11.2003, s. 291.

⁵ EUT C 161 E, 31.5.2011, s. 78.

⁶ Antagna texter, P7_TA(2010)0489.

⁷ EUT L 150, 18.6.2003, s. 67.

⁸ EUT L 76, 22.3.2011, s. 56.

⁹ EUT L 115, 28.4.2006, s. 50.

¹⁰ EUT C 115, 4.5.2010, s. 1.

- med beaktande av rådets beslut 2002/494/RIF av den 13 juni 2002 om inrättande av ett europeiskt nätverk av kontaktpunkter med avseende på personer som har gjort sig skyldiga till folkmord, brott mot mänskligheten och krigsförbrytelser¹ och rådets beslut 2003/335/RIF av den 8 maj 2003 om utredning och lagföring av folkmord, brott mot mänskligheten och krigsförbrytelser²,
- med beaktande av FN:s säkerhetsråds resolutioner 1593 (2005) om Sudan/Darfur och 1970 (2011) om Libyen,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor och yttrandena från utskottet för utveckling och utskottet för kvinnors rättigheter och jämställdhet mellan kvinnor och män (A7-0368/2011), och av följande skäl:
  - A. Rättvisa, rättssäkerhet och kampen mot straffrihet utgör en garanti för mänskliga rättigheter och grundläggande friheter och är därför en förutsättning för en hållbar fred.
  - B. I september 2011 hade 117 stater ratificerat Romstadgan. Det främsta målet bör emellertid fortfarande vara att den ratificeras av alla.
  - C. Rättvisan är till sin natur universell och måste därför tillämpas enhetligt, utan undantag och dubbla standarder. Det får inte finnas någon fristad för dem som gjort sig skyldiga till folkmord, brott mot mänskligheten, utomrättsliga avrättningar, krigsförbrytelser, tortyr, massvåldtäkter eller påtvingade försvinnanden.
  - D. Rättvisa bör ses som en oumbärlig beståndsdel i insatserna för fred och konfliktlösning.
  - E. Att bevara Internationella brottmålsdomstolens (ICC) oberoende är mycket viktigt, inte bara för att se till att denna domstol fungerar fullt ut utan även för att främja Romstadgans universalitet.
  - F. ICC är den första permanenta internationella domstol som kan döma enskilda personer för folkmord, brott mot mänskligheten och krigsförbrytelser, vilket innebär att den på ett avgörande sätt bidrar till upprätthållandet av de mänskliga rättigheterna och folkrätten genom att bekämpa straffrihet, spela en mycket viktig avskräckande roll och sända ut en tydlig signal om att straffrihet för dessa brott inte kan tolereras.
  - G. Att tjäna ”rättvisans intresse” utan politiska överväganden (artikel 53 i Romstadgan) är ICC:s grundläggande princip. ICC spelar en avgörande roll för att främja internationell rättvisa och bidrar sålunda till säkerhet, rättvisa och rättsstatsprincipen. Dessutom bidrar ICC till att upprätthålla fred och stärka den internationella säkerheten.
  - H. ICC har behörighet att döma över brott som begåtts efter den 1 juli 2002, då Romstadgan trädde i kraft.
  - I. I enlighet med ingressen i Romstadgan och komplementaritetsprincipen ingriper ICC endast i sådana fall där nationella domstolar inte kan eller vill genomföra trovärdiga

¹ EGT L 167, 26.6.2002, s. 1.

² EUT L 118, 14.5.2003, s. 12.

rättsliga prövningar på hemmaplan, vilket innebär att staterna behåller huvudansvaret för att lagföra krigsförbrytelser, brott mot mänskligheten och folkmord. Det är mycket viktigt att de stater som är parter i Romstadgan samarbetar med varandra och med regionala organisationer, särskilt när ICC:s behörighet ifrågasätts.

- J. ICC:s policy om ”positiv komplementaritet” stöder de nationella domstolarnas förmåga att utreda och lagföra krigsförbrytelser.
- K. ICC utreder för närvarande brott i sju länder (Uganda, Demokratiska republiken Kongo, Darfurregionen i Sudan, Centralafrikanska republiken, Kenya, Libyen och Elfenbenskusten), och har offentligt meddelat att man för närvarande analyserar uppgifter om påstådda brott som har begåtts vid flera andra tillfällen. Två fall (Darfur och Libyen) har hänskjutits av FN:s säkerhetsråd och tre fall (Uganda, Demokratiska republiken Kongo och Centralafrikanska republiken) av staterna själva, medan två fall (Kenya och Elfenbenskusten) har inletts på åklagarens eget initiativ.
- L. Merparten av de 17 arresteringsorder som ICC utfärdat har ännu inte verkställts, bland annat avseende Joseph Kony och de övriga ledarna för Herrens motståndarmé i fråga om situationen i norra Uganda, Bosco Ntaganda i Demokratiska republiken Kongo, Ahmad Muhammad Harun, Ali Muhammad Ali Abd-Al-Rahman och president Omar Hassan Ahmad al-Bashir i Sudan och Saif al-Islam Gaddafi och Abdullah al-Sanussi i Libyen.
- M. En rättvis rättegång, rättssäkerhetsgarantier och offrens rättigheter utgör de grundläggande principerna för Romstadgans system.
- N. Internationella brottmålsdomstolen har som mål att på ett uttömmande sätt och i återställande syfte skipa rättvisa för offer och drabbade samhällen, bland annat genom deltagande, skydd, juridiska ombud och uppsökande verksamhet.
- O. ICC ger offren rätt att delta inom ramen för ett vittnesskyddssystem.
- P. Systemet med skadestånd till offren för de brott som omfattas av ICC:s behörighet gör ICC till en unik rättslig institution på internationell nivå.
- Q. Resultatet av de skadeståndsförfaranden som inleds 2011 beror dels på givares frivilliga bidrag, dels på uppbörderna av böter och förverkanden från de dömda personerna.
- R. Antalet utredningar, mål och preliminära undersökningar som ICC för närvarande måste handlägga ökar snabbt. Ändå vill vissa parter i Romstadgan att ICC:s budget ska vara oförändrad eller till och med minska.
- S. EU och dess medlemsstater har ända sedan starten varit trofasta bundsförvanter till ICC och hela tiden erbjudit politiskt, diplomatiskt, ekonomiskt och logistiskt stöd, bland annat genom att främja Romstadgans universalitet och försvara dess integritet, i syfte att skydda och stärka ICC:s oberoende.
- T. Kampen mot straffrihet kan bli en framgång endast om alla avtalsslutande parter samarbetar fullt ut med ICC och om även andra parter stöder den rättsliga institutionen.

Behov av ökat stöd till ICC genom politisk och diplomatisk verksamhet

1. Europaparlamentet bekräftar sitt fulla stöd för ICC, Romstadgan och det internationella

straffrättsliga systemet, vars huvudsakliga syfte är kampen mot straffrihet för folkmord, krigsförbrytelser och brott mot mänskligheten.

2. Europaparlamentet ger på nytt sitt fulla stöd till åklagarens kansli, åklagarens rätt att inleda utredningar på eget initiativ och framstegen med att inleda nya utredningar.
3. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen parterna i Romstadgan och övriga länder att undvika att utsätta ICC för politiska påtryckningar, så att man kan bevara och garantera dess opartiskhet och vara säkra på att rättvisa skipas i enlighet med lagstiftning snarare än utifrån politiska överväganden.
4. Europaparlamentet betonar vikten av universalitetsprincipen och uppmanar Europeiska utrikestjänsten, EU:s medlemsstater och kommissionen att fortsätta sina ihärdiga ansträngningar för att främja en allmän ratificering av Romstadgan och avtalet om immunitet och privilegier för Internationella brottmålsdomstolen samt nationell genomförandelagstiftning.
5. Europaparlamentet välkomnar att EU och de flesta medlemsstater gjorde uttryckliga åtaganden vid konferensen i Kampala och rekommenderar att man bör uppfylla dessa åtaganden i tid och rapportera om dem vid nästa stadgepartsårsmöte, som enligt planerna ska äga rum i New York den 12–21 december 2011.
6. Europaparlamentet välkomnar ändringarna av Romstadgan, bland annat i fråga om aggressionsbrott, och uppmanar alla EU:s medlemsstater att ratificera dessa ändringar och införliva dem i den nationella lagstiftningen.
7. Europaparlamentet välkomnar översynen av EU:s gemensamma ståndpunkt om ICC genom antagandet av ett beslut den 21 mars 2011. Parlamentet noterar att man i det nya beslutet beaktar de utmaningar som ICC ställts inför och betonar att beslutet utgör en god utgångspunkt för EU och dess medlemsstater när de ska hjälpa ICC att tackla dessa utmaningar.
8. Europaparlamentet välkomnar EU:s reviderade handlingsplan av den 12 juli 2011 för uppföljning av beslutet om ICC, som anger huvuddragen i de verkningfulla och konkreta åtgärder som EU bör vidta för att fördjupa sitt framtida stöd för ICC, och uppmanar rådets ordförandeskap att tillsammans med kommissionen, Europeiska utrikestjänsten och medlemsstaterna prioritera genomförandet av handlingsplanen.
9. Europaparlamentet betonar att ett fullständigt och snabbt samarbete mellan de avtalsslutande parterna, däribland EU:s medlemsstater, och ICC fortfarande är avgörande för att det internationella straffrättsliga systemet ska vara effektivt och framgångsrikt.
10. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att i god tid tillmötesgå ICC:s samtliga begäranden om stöd och samarbete, så att man bland annat kan garantera verkställandet av pågående arresteringsorder och tillhandahållandet av information. Detta gäller även begäranden om hjälp med att identifiera, frysa och beslagta misstänkta ekonomiska tillgångar.
11. Europaparlamentet uppmanar enträget alla EU-medlemsstater att anta nationell lagstiftning om samarbete om de inte har gjort det ännu, och att ingå ramavtal med ICC om verkställigheten av domstolens domar och om utredning av ärenden, insamling av

bevis, sökande efter samt skydd och förflyttning av vittnen, arrestering, utlämning, häktning och förvaring av anklagade personer som släppts mot borgen samt fängslande av dömda personer. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att genom sina polisiära, rättsliga och andra relevanta mekanismer samarbeta med varandra för att säkra ett lämpligt stöd för ICC.

12. Europaparlamentet uppmanar EU:s medlemsstater att ändra artikel 83 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt så att de brott som omfattas av ICC:s behörighet läggs till i förteckningen över brott där EU har behörighet. EU:s medlemsstater uppmanas också mer specifikt att överföra befogenheter till EU när det gäller identifiering och konfiskering av tillgångar som tillhör personer som åtalats av ICC, även om de rättsliga åtgärderna inleds av ICC. EU:s medlemsstater uppmanas att samarbeta vid utbytet av relevant information både genom de befintliga kontoren för återvinning av tillgångar och genom Camden-nätverket för myndigheter för återvinning av tillgångar (Carin).
13. Europaparlamentet uppmanar med kraft EU:s medlemsstater att fullständigt införliva bestämmelserna i Romstadgan och avtalet om immunitet och privilegier för Internationella brottmålsdomstolen i den nationella lagstiftningen.
14. Europaparlamentet välkomnar det faktum att man vid översynskonferensen i Kampala godkände ändringar till Romstadgan avseende aggressionsbrott. Parlamentet uppmanar EU:s samtliga medlemsstater att ratificera dessa ändringar och införliva dem i den nationella lagstiftningen. Parlamentet anser att man för att stärka Romstadgans universalitet bör arbeta för att komma överens om en mer exakt definition av de aktuella överträdelserna som tydligt fastställer vad som utgör en aggressionshandling som strider mot folkrätten.
15. Europaparlamentet konstaterar att ICC, enligt resultaten av konferensen i Kampala, inte kommer att kunna utöva sin behörighet när det gäller aggressionsbrott förrän efter januari 2017, då de avtalsslutande parterna ska fatta ett beslut om att verkställa denna behörighet.
16. Europaparlamentet välkomnar att vissa EU-medlemsstater har bidragit i kampen mot straffrihet för de värsta brott som mänskligheten har skådat genom att tillämpa universell jurisdiktion, och uppmanar alla EU-medlemsstater att göra detta. Parlamentet rekommenderar ett fortsatt stärkande av den roll som EU:s nätverk för kontaktpunkter för krigsförbrytelser, brott mot mänskligheten och folkmord spelar för att underlätta samarbetet mellan EU:s brottsbekämpande myndigheter i samband med väckande av åtal vid allvarliga brott.
17. Parlamentet understryker att internationella straffrättsliga jurisdiktioner har en grundläggande roll när det gäller att bekämpa straffrihet och ta itu med de överträdelser av internationell rätt som rör olaglig användning och rekrytering av barnsoldater. Europaparlamentet motsätter sig kategoriskt att barn under arton år inkallas eller värvas till väpnade styrkor eller på något sätt utnyttjas i krigshandlingar. Parlamentet påpekar betydelsen av att skydda barnens rätt till en fredlig barndom, utbildning, fysisk integritet, säkerhet och sexuell självständighet.
18. Europaparlamentet uppmanar till inrättandet av en effektiv politik och förstärkta mekanismer som ska se till att offrens deltagande i ICC får en betydande inverkan, bland annat genom att underlätta tillgången till psykologisk, medicinsk och juridisk rådgivning

samt till program för vittnesskydd. Parlamentet betonar betydelsen av att främja medvetenheten om förekomsten av sexuellt våld i konfliktområden med hjälp av rättsliga program, dokumentation av könsrelaterad brottslighet i väpnade konflikter samt utbildning av advokater, domare och aktivister avseende Romstadgan och internationell rättspraxis när det gäller könsrelaterad brottslighet mot kvinnor och barn.

19. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen Europeiska unionen och dess medlemsstater att se till att det finns utbildningsprogram för bland annat polisutredare, åklagare, domare och militära tjänstemän som för det första inriktar sig på bestämmelserna i Romstadgan och den relevanta folkrätten och för det andra syftar till att förebygga, upptäcka, utreda och lagföra brott mot dessa principer.
20. Europaparlamentet noterar avtalet mellan Europeiska unionen och Internationella brottmålsdomstolen om samarbete och bistånd. EU:s medlemsstater uppmanas att tillämpa principen om universell jurisdiktion vid bekämpning av straffrihet och brott mot mänskligheten, och framhåller principens betydelse för ett effektivt och framgångsrikt internationellt straffrättsystem.
21. Europaparlamentet uppmanar bestämt EU och dess medlemsstater att utnyttja alla sina diplomatiska möjligheter och instrument för att yrka på ett effektivt samarbete med ICC, särskilt när det gäller verkställandet av pågående arresteringsorder.
22. Europaparlamentet uppmuntrar på det bestämdaste EU och dess medlemsstater att med hjälp av Europeiska utrikestjänsten införa stränga interna riktlinjer, utformade enligt befintliga riktlinjer från FN och ICC som åklagarkansliet följer, med ett utkast till uppförandekod för kontakten mellan EU:s och medlemsstaternas tjänstemän och de personer som är efterlysta av ICC, särskilt i sådana fall där de sistnämnda fortfarande innehar offentliga befattningar, oberoende av deras ställning och av huruvida de är medborgare i en stat som är part i Romstadgan eller ej.
23. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater, i de fall då ett partnerland bjuder in en person som ICC utfärdat en arresteringsorder för eller uttrycker en beredskap att tillåta att denna person inreser på dess territorium, att utan dröjsmål utöva kraftfulla påtryckningar på detta land i syfte att antingen få denna person arresterad respektive stödja ett arresterande eller åtminstone förhindra denna persons resa. Sådana inbjudningar har nyligen utfärdats till Sudans president, Omar al-Bashir, av bland annat Tchad, Kina, Djibouti, Kenya och Malaysia.
24. Europaparlamentet värdesätter ICC-åklagarens beslut för en kort tid sedan om att utfärda arresteringsorder för Saif al-Islam Gaddafi och underrättelsechefen Abdullah al-Sanussi i Libyen i samband med de brott mot mänskligheten som påstås ha begåtts sedan upproret i landet inleddes. Om man lyckas gripa dessa personer och därefter ställer dem inför rätta vid ICC kommer detta att utgöra ett mycket viktigt bidrag till kampen mot straffrihet i regionen.
25. Europaparlamentet ser med stor oro på det faktum att stater som Tchad, Djibouti och Kenya – avtalsslutande stater till ICC – nyligen välkomnade Sudans president al-Bashir till sina territorier i stället för att arresteras honom och överlämna honom till ICC, trots att de klart och tydligt i enlighet med Romstadgan är skyldiga att arresteras och överlämna honom.

26. Europaparlamentet betonar vikten av kraftfulla EU-åtgärder för att förutse och undvika eller fördöma sådana fall av bristande samarbete, och bekräftar behovet av att EU (och medlemsstaterna) upprättar ett internt protokoll med konkreta standardåtgärder som gör det möjligt för dem att i god tid och på ett konsekvent sätt reagera på fall av bristande samarbete med ICC, om lämpligt i samordning med mekanismer inom andra relevanta institutioner, exempelvis stadgeparts församlingen.
27. Europaparlamentet konstaterar att de afrikanska staterna spelade en avgörande roll när det gällde att inrätta ICC, och anser att deras stöd och nära samarbete är nödvändigt för att ICC:s arbete ska kunna vara verkningsfullt och hållas oberoende.
28. Europaparlamentet uppmanar de afrikanska stater som är parter i Romstadgan för ICC att fullgöra sina skyldigheter enligt denna stadga och att, i överensstämmelse med den akt genom vilken Afrikanska unionen upprättades, aktivt stödja insatser som syftar till att ställa de värsta förbrytarna i världen till svars genom att ge sitt starka stöd till ICC under Afrikanska unionens sammanträden, och uppmanar eftertryckligen Afrikanska unionen att bryta cirkeln med straffrihet för de grövsta brotten och stödja dem som drabbats av grymheter. Parlamentet stöder ICC:s begäran om att öppna ett sambandskontor med Afrikanska unionen i Addis Abeba.
29. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen EU och dess medlemsstater att integrera ICC:s arbete och bestämmelserna i Romstadgan i de av sina utvecklingsprogram som syftar till att stärka rättsstatsprincipen. EU och dess medlemsstater uppmanas att tillhandahålla det nödvändiga tekniska, logistiska och finansiella stödet och kunnandet för utvecklingsländer som har enbart begränsade resurser för att anpassa sin nationella lagstiftning till principerna i Romstadgan och samarbeta med ICC, oavsett om dessa länder har ratificerat stadgan eller inte. Vidare uppmanar parlamentet EU och dess medlemsstater att stödja utbildningsprogram för polis, rättsväsen, militär och förvaltning i utvecklingsländer så att de blir medvetna om bestämmelserna i Romstadgan.
30. Europaparlamentet uppmanar den gemensamma parlamentariska AVS–EU-församlingen att diskutera kampen mot straffrihet inom internationellt utvecklingssamarbete och relevant politisk dialog i enlighet med flera resolutioner och artikel 11.6 i det reviderade Cotonouavtalet, i syfte att integrera kampen mot straffrihet och stärkandet av rättsstatsprincipen i befintliga program och åtgärder för utvecklingssamarbete.
31. Europaparlamentet uppmanar Europeiska utrikestjänsten och de diplomatiska tjänsterna i EU:s medlemsstater att använda sina diplomatiska verktyg på ett systematiskt och målinriktat sätt för att öka stödet till ICC och främja ytterligare ratificering och genomförande av Romstadgan. Parlamentet konstaterar att dessa verktyg bland annat omfattar démarcher, politiska förklaringar, uttalanden och ICC-klausuler i överenskommelser med tredjeländer samt politiska dialoger och dialoger om mänskliga rättigheter. Parlamentet rekommenderar att lämpliga åtgärder vidtas på grundval av utvärderingen av resultaten.
32. Europaparlamentet betonar att ICC måste utvidga sin fokus till att omfatta mer än situationer med väpnade konflikter, och aktivare utreda nödsituationer beträffande de mänskliga rättigheterna som trappas upp till att bli brott mot mänskligheten, och situationer där de inhemska myndigheterna är uppenbart ovilliga att utreda, lagföra och straffa de påstådda förövarna.

33. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen vice ordföranden för kommissionen/unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik och EU-medlemsstaterna att göra diplomatiska ansträngningar för att uppmuntra medlemmarna av FN:s säkerhetsråd att hänskjuta fall till ICC så att utredningar inleds i situationer där tjänstemän från länder som inte är parter i stadgan och som påstås ha gjort sig skyldiga till brott mot mänskligheten omfattas av den rådande straffriheten, vilket för närvarande är fallet i exempelvis Iran, Syrien, Bahrain och Jemen.
34. Europaparlamentet välkomnar EU:s roll när det gäller att främja en världsomfattande ratificering av Romstadgan och avtalet om privilegier och immunitet för Internationella brottmålsdomstolen. Parlamentet välkomnar att Tunisien, Filippinerna, Maldiverna, Grenada, Moldavien, Saint Lucia och Seychellerna nyligen anslöt sig till/ratificerade Romstadgan, vilket innebär att antalet avtalsslutande stater nu uppgår till 118. Parlamentet uppmanar fler länder i Asien, Nordafrika och Mellanöstern samt söder om Sahara att ansluta sig till Romstadgan.
35. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen EU, och särskilt Europeiska utrikestjänsten, att fortsätta främja Romstadgans universalitet, avtalet om privilegier och immunitet för Internationella brottmålsdomstolen och kampen mot straffrihet samt respekt för, samarbete med och bistånd till ICC inom ramen för EU:s förbindelser med tredjeländer, inklusive inom ramen för Cotonouavtalet och dialogerna mellan EU och regionala organisationer, såsom Afrikanska unionen, Arabförbundet, Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa (OSSE) och Sydostasiatiska nationers förbund (Asean). Parlamentet betonar hur viktigt det är för ICC att EU i sina bilaterala människorättsdialoger med tredjeländer främjar ratificeringen och tillämpningen av Romstadgan.
36. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och Europeiska utrikestjänsten att mer systematiskt verka för att en ICC-klausul inkluderas i såväl mandat för förhandlingar som avtal med tredjeländer.
37. Europaparlamentet uppmanar EU:s ledare att uppmuntra alla stater som ännu inte är parter i Romstadgan att bli det. EU bör i detta sammanhang främst rikta sig till de stater som är permanenta och icke-permanenta medlemmar av FN:s säkerhetsråd.
38. Europaparlamentet välkomnar Förenta staternas deltagande som observatör i ICC:s stadgeparts församling och hoppas att Förenta staterna snart blir en avtalsslutande stat.
39. Europaparlamentet välkomnar Tunisiens anslutning till Romstadgan för en kort tid sedan, och hoppas att detta sänder en positiv signal till andra länder i Nordafrika och Mellanöstern, så att de också ansluter sig. Parlamentet välkomnar dessutom att Filippinerna nyligen ratificerade Romstadgan, vilket utökar antalet asiatiska stater i ICC:s system och ger en viktig signal om att det asiatiska medlemskapet i ICC växer. Parlamentet välkomnar också att Maldiverna nyligen ratificerade Romstadgan, och att Kap Verdes nationella församling godkände ratificeringen av Romstadgan, och hoppas att landets regering ska gå vidare med detta utan förseningar. Parlamentet hoppas att alla latinamerikanska länder kommer att ansluta sig till ICC.
40. Europaparlamentet uppmanar Turkiet, det enda officiella EU-kandidatland som ännu inte är avtalsslutande part i Romstadgan och i avtalet om privilegier och immunitet, att ansluta

sig så snart som möjligt. Parlamentet framhåller att alla framtida kandidatländer och potentiella kandidatländer samt partnerländer som omfattas av den europeiska grannskapspolitiken bör göra detsamma.

41. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att stödja tredjeländers kapacitet och politiska vilja – framför allt länder som är föremål för ICC:s lagföring och preliminära analyser – att inleda nationella rättsliga förfaranden när det gäller folkmord, krigsförbrytelser och brott mot mänskligheten. Parlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att inom denna ram stödja reformprocesser och nationella kapacitetsbyggande insatser i syfte att stärka det oberoende rättsväsendet, de brottsbekämpande myndigheterna och kriminalvårdssystemet i alla länder som direkt påverkas av påstådda allvarliga internationella brott.
42. Europaparlamentet betonar att effektiviteten i ICC:s princip om komplementaritet är beroende av den grundläggande skyldigheten för de stater som är parter i stadgan att utreda och lagföra krigsförbrytelser, folkmord och brott mot mänskligheten. Parlamentet uttrycker oro över att inte alla EU-medlemsstater har lagstiftning med en inhemsk rättslig definition av dessa brott på grundval av vilken dessa länders domstolar kan utöva jurisdiktion.
43. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen de länder som inte ännu har gjort det att anta fullständig och verkkningsfull genomförandelagstiftning efter öppet och insynsvänligt samråd med civilsamhället, och att förse sina nationella rättsväsenden med de verktyg som krävs för att de ska kunna utreda och lagföra dessa brott.
44. Europaparlamentet bekräftar att EU och dess medlemsstater behöver intensifiera sina diplomatiska ansträngningar gentemot aktörer som inte är parter i Romstadgan och regionala organisationer (till exempel Afrikanska unionen, Asean och Arabförbundet) för att främja en större förståelse för ICC:s mandat, dvs. att rättsligt pröva dem som begår krigsförbrytelser, brott mot mänskligheten och folkmord. Detta bör ske genom att man bland annat tar fram en särskild kommunikationsstrategi om frågan och genom att man främjar ett starkare stöd för ICC och dess mandat, särskilt i forum inom FN, till exempel FN:s säkerhetsråd.
45. Europaparlamentet bekräftar den avgörande roll som det diplomatiska stödet från EU:s medlemsstater spelar för ICC:s uppdrag och för dess verksamhet i olika FN-forum, bland annat FN:s generalförsamling och FN:s säkerhetsråd.
46. Europaparlamentet betonar behovet av fortsatta diplomatiska ansträngningar för att uppmuntra medlemmarna i FN:s säkerhetsråd att hänskjuta fall till ICC vid lämplig tidpunkt, något som anges som princip i artikel 13 b i Romstadgan och som allra senast åskådliggjordes genom FN:s säkerhetsråds enhälliga beslut att hänskjuta situationen i Libyen till ICC. Parlamentet hoppas också att FN:s säkerhetsråd kommer att avstå från uppskjutande av förundersökning och lagföring på grundval av artikel 16 i Romstadgan.
47. Europaparlamentet uppmanar medlemmarna i FN:s säkerhetsråd och medlemmarna i FN:s generalförsamling att finna lämpliga lösningar på och verktyg för hur FN skulle kunna förse ICC med ekonomiska resurser för att täcka kostnaderna för inledandet av utredningar och lagföringar av situationer som FN:s säkerhetsråd hänskjutit till ICC i enlighet med artikel 115 i Romstadgan.

48. Europaparlamentet uppmanar EU:s medlemsstater att se till att samordning och samarbete med ICC ingår i mandatet för relevanta regionala särskilda representanter för EU. Vice ordföranden/den höga representanten uppmanas att utse en särskild representant för EU med ansvar för internationell humanitär rätt och internationell rättvisa och att ge denna representant mandat att främja, integrera och företräda såväl EU:s åtagande att bekämpa straffrihet som ICC på alla EU:s utrikespolitiska områden.
49. Europaparlamentet uppmanar Europeiska utrikestjänsten att se till att ICC integreras i alla EU:s utrikespolitiska prioriteringar genom att man systematiskt tar hänsyn till både kampen mot straffrihet och principen om komplementaritet i en vidare kontext av utvecklingsbistånd och stöd med koppling till rättsstatsprincipen, i synnerhet för att uppmuntra övergångsländer i södra Medelhavsområdet att underteckna och ratificera Romstadgan.
50. Europaparlamentet bekräftar att EU bör se till att Europeiska utrikestjänsten har de sakkunskaper och den högnivåkapacitet som krävs för att göra ICC till en verkligt prioriterad fråga. Parlamentet rekommenderar Europeiska utrikestjänsten att se till att den både i Bryssel och vid delegationerna har tillräckligt många tjänstemän som handlägger ärenden rörande internationell rättvisa, och att utrikestjänsten och Europeiska kommissionen vidareutvecklar personalutbildningen i frågor som rör internationell rättvisa och ICC. Detta bör ske genom att man skapar ett personalutbytesprogram med ICC för att främja ömsesidiga institutionella kunskaper och underlätta det fortsatta samarbetet.
51. Europaparlamentet uppmanar eftertryckligen ICC:s alla deltagarländer, EU och ICC själv, inklusive åklagarkansliet, att göra sitt yttersta för att lagföra och straffa personer som begått sexuella våldsbrott som utgör brott mot mänskligheten, dvs. den specifika kategori av brott mot mänskligheten som faller inom domstolens jurisdiktion (artikel 7 i Romstadgan) och som avser våldtäkt, sexuellt slaveri, påtvingad prostitution, påtvingat havandeskap, påtvingad sterilisering eller varje annan form av sexuellt våld av motsvarande svårighetsgrad liksom förföljelse av genusmässiga skäl. Parlamentet konstaterar att sådana sexuella våldsbrott är särskilt avskyvärda såtillvida att de ofta begås i stor skala och utgör krigsförbrytelser och brott mot mänskligheten (artikel 8 i Romstadgan) mot de mest utsatta befolkningsgrupperna – kvinnor, barn och civila – i länder som redan är försvagade till följd av konflikter och/eller livsmedelsbrist eller hungersnöd.
52. Mot bakgrund av det kommande valet av sex nya domare och en ny åklagare, som ska äga rum vid stadgeparts församlingens session i december 2011, uppmanar Europaparlamentet eftertryckligen EU:s medlemsstater att välja de kandidater som är mest kvalificerade genom en rättvis, öppen och meritbaserad process som garanterar både geografisk jämvikt och jämvikt mellan kvinnor och män, och att uppmuntra länder i regioner som åtnjuter minimirösträttsregler (såsom gruppen av latinamerikanska och karibiska stater (Grulac)) att utnyttja detta och nominera tillräckligt många kandidater så att en regional jämvikt uppnås i representationen. Parlamentet noterar att valet av ny åklagare är av allra största betydelse för ICC:s effektivitet och legitimitet, och uttrycker uppskattning över det arbete som valberedningen – inrättad av stadgeparts församlingens presidium – utför.
53. Europaparlamentet välkomnar förslag om inrättande av en rådgivande kommitté som ska

ta emot och granska alla nominerade nya domare, vilket anges i artikel 36.4c i Romstadgan, liksom inrättandet av en valberedning inför valet av ICC:s åklagare, och anser att valberedningens arbete inte får påverkas av politiska hänsyn.

Behovet av att ytterligare bistå ICC ekonomiskt och logistiskt

54. Europaparlamentet välkomnar EU:s och enskilda medlemsstaters hittillsvarande ekonomiska och logistiska stöd till ICC och rekommenderar att nuvarande stödformer – antingen genom ICC:s ordinarie budget, som finansieras av bidrag från de länder som är parter i stadgan, eller genom EU-medel, t.ex. via det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter (EIDMR) – fortsätter, särskilt på följande områden: uppsökande verksamhet för att hjälpa offer och drabbade samhällen, rättsligt biträde, flyttning av vittnen, deltagande och skydd av offer/vittnen, med särskild hänsyn till behoven hos kvinno-, ungdoms- och barnoffer, samt tillhandahållande av stöd som gör det möjligt för ICC att täcka brådskande operationella behov till följd av nya utredningar. Parlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att stödja ICC:s insatser för att stärka närvaron ute på fältet, eftersom denna närvaro är av central betydelse när det gäller att främja förståelse och stöd för dess mandat, och att engagera och stödja samhällen som drabbats av brott som faller inom ICC:s jurisdiktion. Parlamentet är oroat över att resursbrist fortsätter att vara ett hinder för en optimalt fungerande domstol.
55. Europaparlamentet betonar hur mycket systemet med Romstadgan inverkar på offer, enskilda personer och samhällen som berörs av de brott som faller inom ICC:s jurisdiktion. Parlamentet anser att ICC:s uppsökande verksamhet är av avgörande betydelse när det gäller att främja förståelse och stöd för dess mandat, hantera förväntningarna och göra det möjligt för offer och drabbade samhällen att följa och förstå den internationella straffrättsliga processen och domstolens arbete.
56. Europaparlamentet rekommenderar att EU:s medlemsstater fortsätter att tillhandahålla adekvat finansiering för ICC:s fond för offer (för att kunna komplettera potentiella kommande utbetalningar av skadestånd som går utöver det fortsatta arbetet med den nuvarande stödverksamheten) och bidrar till den nyligen inrättade särskilda ICC-fonden för flyttning av offer och vittnen och till fonden för familjesök hos frihetsberövade personer vid ICC:s säte i Haag, till programmet för rättshjälp och till kostnaderna för att bibehålla och utvidga ICC:s närvaro ute på fältet.
57. Europaparlamentet ger sitt starka stöd till ICC:s insatser för att utöka och stärka sin närvaro ute på fältet eftersom detta är av avgörande betydelse för att ICC ska kunna utföra sina uppgifter, inklusive förundersökningar, kontakten med offer och drabbade samhällen, vittnesskydd och åtgärder för att underlätta utövandet av offrens rätt till deltagande och skadestånd. En starkt ICC-närvaro ute på fältet är också av central betydelse när det gäller att öka domstolens effektivitet i praktiken och dess förmåga att tydligt och på ett positivt sätt uppnå bestående resultat.
58. Europaparlamentet uppmanar EU att garantera lämpliga och stabila anslag för aktörer i det civila samhället som arbetar med ICC-relaterade frågor inom det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter. Parlamentet uppmanar EU:s medlemsstater och befintliga europeiska stiftelser att fortsätta sitt stöd till dessa aktörer.
59. Europaparlamentet uppmanar EU:s medlemsstater och Europeiska utrikestjänsten att inleda diskussioner om översynen av EU:s nuvarande finansiella instrument, särskilt

Europeiska utvecklingsfonden, i syfte att utreda hur dessa ytterligare skulle kunna bidra till att stödja kompletterande verksamhet i stödmottagande länder så att kampen mot straffrihet i dessa länder kan ges en skjuts framåt.

60. Europaparlamentet värdesätter kommissionens pågående ansträngningar att etablera en ”kompletterande verktygslåda för EU” i syfte att ta fram nationell kapacitet för utredning och lagföring av påstådda internationella brott. Parlamentet uppmuntrar kommissionen att se till att verktygssuppsättningen förverkligas, så att komplementaritetsrelaterad verksamhet integreras i biståndsprogram och en bättre koherens mellan de olika EU-instrumenten kan åstadkommas.
61. Europaparlamentet uppmanar ICC:s samtliga avtalsslutande stater att främja gemensamma insatser för att förbättra den rättsliga prövningen på nationell nivå av de mest allvarliga brotten, såsom krigsförbrytelser, brott mot mänskligheten och folkmord.
62. Europaparlamentet välkomnar det kommissionsinitiativ som innebar att man i april 2011 anordnade ett seminarium i Pretoria för det civila samhället i Europa och Afrika vid vilket diskussioner om internationell rättvisa fördes, och noterar rekommendationerna från seminariet. Kommissionen uppmanas att fortsätta att stödja sådana möjligheter.
63. Europaparlamentet påminner om att parlamentet var en av dem som tidigast uttryckte sitt stöd för ICC, och konstaterar att parlamentet har en mycket viktig roll att spela när det gäller att övervaka EU:s åtgärder i detta sammanhang. Parlamentet anser att man bör införa ett avsnitt om kampen mot straffrihet och om ICC i parlamentets årsrapport om de mänskliga rättigheterna i världen, och föreslår vidare att Europaparlamentet tar på sig en aktivare roll genom att främja och integrera både kampen mot straffrihet och ICC i all unionspolitik och inom alla EU:s institutioner, inklusive alla utskott, grupper och delegationer som arbetar med tredjeländer.

o

o o

64. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet och kommissionen samt till medlemsstaternas regeringar och parlament.